

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. IX. Qui se non mortificat, non solum non spiritualem, sed ne
rationalem quidem vitam viuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

August. tr.
51. super Io-
annem.

ba dicit Sanctus Augustinus: Magna & mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor, ut pereat, odium, ne pereat. Examine & ruminare sublimem & mirandam hanc CHRISTI sententiam, quod amando homo vitam & carnem dicitur illam odisse, & eandem odio habens, amare. Si male amaueris, tunc odisti, si bene oderis, tunc amasti. Sic enim male amas amore inordinato, odisti, & si noveris odisse, amasti, sic enim illam custodis in vitam æternam, ut idem Dominus testatur: *Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.* Hinc idem Sanctus concludit: *felices qui oderunt custodiendo, ne perdant amando. Noli amare in hac vita, ne perdas in æterna vita.*

Ioan. 1. 25.

Eger pedem secari permittens non odit eum, ita qui mortificat corpus suum id amat,

Amarus non odit nummos eos ad panem comparandū erogans, ita nec mortificanti corpus.

In confirmationem huius aliam rationem adfert S. Augustinus: Aliquis (dicit) non desinit amare quid, quod non aliud plus hoc amet: Idque duobus exemplis ad id probandum declarat. Certum est, ægrum non desinere amare pedem vel brachium, quando consentit id securi, quando id ad vitæ conseruationem est necessarium. Satis illa amat, sed maiore amore vitam profequitur, & id eo permittit minus perdi, ut conseruet maius. Certum etiam est auarum nummos suos amare, & summo desiderio conseruatos velle, tamen illos erogat ad emendum panem & alia familiæ necessaria. Quamuis enim multum nummos amet, tamen magis vitam amat, ideoque perdit quod minus, ad custodiendum quod maius. Similiter homo non desinit amare carnem dum illam mortificat, sed quia magis animam diligit & vitam æternam. Et quia animæ & ad perfectionem parandam, & æternam felicitatem necessaria est mortificatio & carnis afflictio, hinc eam mortificat & durius habet: Idque non est odium nec amoris defectus, sed maior Dei & animæ amor, & perfectio.

Qui se non mortificat, non solum non spiritualem, sed ne rationalem quidem vitam viuit.

D. Augustinus dicit, alia vita viuere bestias, alia Angelos & alia homines. Bestiarum vita tota res terrenis occupatur, & satisfactione appetituum: Angelorum vero solum cum Deo tractatur, & de cælestibus agit. Hominum vita inter has duas media est, quia vnus & alterius naturæ particeps est, si ergo secundum spiritum viuit, similem se Angelis reddit & eorundem socium: si secundum carnem, se bestiis similem & earum sacrum reddit. Id recte cum eo, quod D. Ambrosius ait, conuenit: *Qui secundum corporis appetentiam viuit, caro est: qui secundum præcepta Dei, spiritus est.* Ideoque qui secundum carnis appetitum viuit, non solum non viuit spirituales, sed ne rationalem quidem vitam, sed animalem & bestialem. Hoc solum animam nobis addere deberet ad mortificationem.

Quid enim generositate & nobilitate hominis, creati ad Dei imaginem & similitudinem, & ut eo æternam fruerentur, indignius esse potest, quam bestiis similem esse? & se seruum tam fœdæ rei, ut est caro & sensualitas, facere? seque eidem subiicere eiusque nutum sequi, & rapi furioso impetu bestialis appetitus?

D. Bernardus inquit: *Dominam seruitutionem ancillari, & ancillam dominari magna abusus est.* Hic ille inuersus ordo, quod Salomon dicit se vidisse: *Vidi seruos in quibus & principes factos & principes ambulantes super terram quasi seruos, & seruitutem seruientes.* D. M. Ioannes Auila dicit: Nonne monstruosum & admiratione dignum tibi videretur, si bestia aliqua hominem freno regeret, & ad lubitum, quocunque veller, duceret, & illa regeret.

getet, quæ regi deberet? iam vero quia tot sunt & magni & parvi, qui appetitus sui freno reguntur, hinc est quod non id animadvertamus, & non nos in admirationem rapit hoc monstrum: quod maxime commiseratione dignum. De Diogene refertur, quod meridie perferam Athenis lumine accenso iuerit, quasi quid quæreris, & interrogatus: quid quæreret? responderit se hominem aliquem quærere. Et cum ei dictum esset, locum hominibus plenum esse, dixerit illos non homines sed bestias esse, hominum enim vita non vivere sed bestiarum, sequentes appetitus suos bestiales. Eleganter alteram, sed tamen propriam & rei declarandæ accommodatam similitudinem adfert

que furore exulturos capite apparet. Philosophus hic ait, quod hæc intuens tantum in se sensit iræ & furoris odium, horrorem, vt illum post nemo viderit irarum, vt huic similis non esset. Omnia hæc adnuculo nobis esse deberent ad viuendum vt homines ratione præditos, & nos ab appetibus rapi non permittendum.

Philosophus quidam videns iratum valde inuenit, ab ira profusus imposterum abstinuit.

S. Hieronymus super illud Iob. *vire. Hieronymus. rat in terra Hus nomine Iob. dicit virum Iob. i. i.* fuisse, & reddit rationem supra allegatam: *Non enim in terra carnis eius animam ipsius superabat, sed imperantis animi consilio cuncta faciebat.* Caro enim non dominabatur, nec imperium habebat, sed illam subiugabat, & quidquid agebat ad rationis normam fiebat, secundum quod dicit Scriptura: *Super te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius.*

CAPVT X.

Maioris esse laboris non studere mortificationi sui ipsius, quam eidem intendere.

Posset dicere quis: Satis mihi constat vtilitas & necessitas mortificationis, sed oculis obseruatur difficultas & labor, & illa me abstrahunt. Hinc cum S. Basilio primum respondeo: Si causa corporalis sanitatis lubentes amaras punctiones fumimus, & permittimus, vt vel medicus, vel chirurgus fecerit & viderat, quod vult, & si homines ad accumulandas diuitias & nummos, tantis se periculis mari & terra exponunt; æquum etiam fuerit, vt pro salute animæ spirituali, & ad æternas gloriæ diuitias parandas aliquam difficultatem admittamus, & laborem aliquem sustineamus.

Ager vt sanetur selectio- nes patitur.

Quia tamen natura hoc nobis indidit, vt labores fugiamus, & nihil nisi coacti perpetiamur, vellemus quidem id